

geringen fortælle, er der i løbet af de næste 10 år 200.000 offentligt ansatte, som på grund af alder forlader den offentlige sektor.

Undersøgelser viser, at mange offentligt ansatte, der får spørgsmålet, om de kunne tænke sig at komme væk fra den offentlige sektor i stedet for at få et andet job, siger: Vi er glade for vores job, men efterhånden er det altså blevet for surt på både den ene og den anden måde. Der er lagt en detailregulering ud over den enkelte medarbejders arbejdsdag. Og når vi spørger blandt ungdomsårgangene, altså dem, der skal ind på arbejdsmarkedet, om det er deres drøm at blive offentligt ansat, kan vi desværre konstatere, at det er drømmen hos en forholdsvis lille gruppe af unge.

Derfor er det også en opgave at tage med ind i de her forhandlinger, at vi igen skal skabe rammer og økonomi, så man kan blive både stolt af og glad for sit arbejde; så man, når man tager hjem, hvad enten man er social- og sundhedsassistent, sygeplejerske eller hjemmehjælper, skal kunne sige: Jeg har fået rammer til at udfylde en god dag, så det, som jeg gerne fagligt vil kunne præstere, kan jeg også stå inde for.

Det er måske den allerallervigtigste målsætning at have i de her forhandlinger, så vi igen kan få glæden tilbage i den offentlige sektor, fordi det også er helt afgørende for, at den enkelte borger oplever en kvalitet og noget, der er velfungerende.

Så vil nogle spørge: Jamen har vi råd? Vores svar er: Ja, vi har råd, hvis vi vælger velfærd frem for skattelettelser, også uden at det forudsætter nogen former for højere skatter.

Jeg vil bare nævne to eksempler. For 2 måneder siden præsenterede skatteministeren og økonomi- og erhvervsministeren et stort skatteudspil på erhvervsområdet, hvor man havde indbygget store, ufinansierede skattelettelser, som først og fremmest ville gå til bankerne, til forsikringselskaber og dem, der tager olien op af Danmarks undergrund. Og inden for de seneste dage har vi fået en rapport eller en besvarelse fra skatteministeren, hvoraf det fremgår, at det på grund af den fuldstændig vanvittige måde, man har omlagt skattesystemet på, har kostet et milliardbeløb for dem, der bare skulle betale efter gældende regler.

Kl. 11.25

Pengene er der, hvis regeringen passede sit arbejde, og hvis man vælger velfærd frem for skattelettelser. Derfor er den socialdemokratiske konklusion, at vælger man velfærd frem for

skattelettelser, så er der også råd til ordentlig service over for borgerne, og der er også mulighed for ordentlige arbejdsvilkår for de offentligt ansatte, så vi kan få glæden tilbage; så det igen bliver attraktivt at søge ind i den offentlige sektor; og så der, når den ældre gruppe af offentlige medarbejdere forlader den offentlige sektor, er andre til at tage over.

Jeg vil gerne slutte med på vegne af S, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Under de kommende forhandlinger med kommuner og regioner pålægges regeringen at sikre økonomi og råderum til at kunne leve op til de forventninger, regeringen har skabt hos befolkningen med løfter om bedre og mere velfærd – herunder især i forhold til børn, folkeskole, ældre og sundhedsbehandling. Vil regeringen ikke stille den nødvendige økonomi til rådighed, må regeringen påtage sig ansvaret og anvise de områder, der skal udsættes for en forringet service over for borgerne.

Endvidere opfordres til, at aftalen styrker det kommunale selvstyre, ved at regeringen afstår fra/afskaffer unødigt detailregulering.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 56).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er der foreløbig tre korte bemærkninger til ordføreren fra hr. Christian Wedell-Neergaard, fru Gitte Lillelund Bech og hr. Peter Christensen.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Så har hr. Ole Stavad fået affyret sin svada, som jo er et angreb på regeringen, og det kan man sådan set sige er meget logisk. Men Socialdemokratiet er jo et stort og ret omfattende parti, som også burde komme med nogle forslag, med noget, som kunne bidrage i denne proces, ud over bare at bede om flere penge.

Jeg kan jo ikke forstå, at man i forslaget til vedtagelse har en linje om, at man vil undgå unødigt detailregulering, men samtidig kommer med forslag om minimumsstandarder, minimumskrav og dermed en kraftig centralisering af den offentlige sektor, hvor de offentligt ansat-